

השולח פרק רביעי גימין

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נח' יש בלשון הזה לשון
שחרור. ע' יצמות דף מז
ע"ב מדיה עס גר: שם
אמר אסתר המסקד
עבדו. ע' לקמן דף מג ע"ב
מדיה אלל: שם אול
אקגייה לבנו קמן. ע'
לקמן דף מג ע"א מדיה
יוס של רבי:

מוסף רש"י

יאל למירוס. דאי לאו דשמריה
מורין: כל כך יש בידך. משמיה
מקדשת: שער אירוסים. הרי את
ממך. כר כר שילא אפס. הלא
אירוסה על ידו: ואיזו עבדי אירוסה.
שטאט את שפחתו: לאי בו וספקדי
בו. כלומר אי דלמר התקדיש
גידאט דהאי שחררה מעיקרא אבל
באחא דלמר לא לאי בו והתקדיש
בו וזה יהיה לך שטר שמורו ושטר
אירוסין גלי מילתיה דלא שחררה אלא
באי: ר"מ סבר יש בלשון. הרי
את מקדשת לי לשון שמורו וה"ק
הא דלמיה להתקדיש בו והתקדיש
בו: שניה תפילין כפני רבו. איך
דרך עבד להיטע תפילין דמיש
בזמן גרמא אלא דלמיה לא זמן
תפילין (הוא): אפטרופוס. לא נכסיו
דאי לאו דשמריה לא היה חשיב ליה:
הרי זה לא יאל למירוס גרסין:
אמרנו לפניו. לפני ר' יוחנן: אי
אסר מורס. דאל ישפדקו אינו
לשון שמורו ולא לשון עבד
לא יעריסוה בעבודתה אבל וולדות
היואין ממנה מעבדיו עבדים הם
ומאלי כופין לשחררה ויפסדו וכלות
מזלן ורובא זיהא אסר ואלו
ה"ג כי אסר רב שמואל כו' ולא
גרסי' אלא. ופליג אדרב דמי ואמר
לא כן אמר רבי יוחנן אלא כן אמר:
ועושין לקרע רות. שחרר ורחה
ומתקדשה בלא שמואל ישרארה:
איך לו תקנה. ואפי' בשטר: לא
מוריס. שאין ירשה אלא בדבר שיש
בו מומין: ופס' כי אסר רבי דמי
כו'. ויבין דלמר אל ישמעבדו
ספק ליה ממונה מינה וקאמר יורשין
כותבין לה גט שמורו: שמואל
הוא. בדאמרן לעיל דהוא לא היה
השחררה: וספיקין פ' שמואל. דרב
דמי דלא אמר האז בלשון שמורו:
הא אמר. הרי את בת חורין לא
היו קפדי רבי אמי ורבי אסי עלה:
כרב שמואל ר' יהודה סבירא לי.
דלמר לא אי' יוחנן כן לא אמרו לו
רבי אמי ורבי אסי כן ויבין דקאמר
ועשה לה קולת רות לא מעט כח
היורשין ממנה אלא בזה מלה:
ישראלת. קריה: דרבדי. עבדים
של ישראל היו ומכרם לעבד כוכבים
ותמן (למן דף מג): המוכר עבדו
לעבד כוכבים יאל למירוס: כלו
מרוואס כפראי. כלו אדוניס
המוריס עבדי כוכבים: אסו.
העבדים: לקמי דרבינא. להחירן
בגנות ישראל: אסדו אבני מרוואס
קאמי. חזר על בני אדוניס הראשונים
ויקשו מהם לכחוד לכס גט מורס:
ואין להם. דאירוסה לבניו לא
מורית והא גמי כי אבניה סקע
בסימיה מיניה ואירוסה הוא דהוא ליה
בגמיה ואירוסה לאו ירשה היא להורייה
לגמיה: כרב דמי סבירא לי. דלמר
אל ישמעבדו דמי ופקע ליה ממונה
מינה וקאמר כוכבים לא גט
שמורו: הא אמר בלשון שמורו
לגמיה ומספדי ליה מינא. בדאמרין
מן מוקפין אפטרופוס. ליתקא לי

לפוקי מר' יוסי דאמר ז
גופיה פסיק כוותיה צהיה
הכא למאן דאמר בכליו של
פירש צהוב (כ"מ מו.) דלוי

יצא לחירות⁶ א"ל רבי יוחנן כל כך יש בידך ואני שונה הכותב שטר אירוסין לשפחתו ר"מ אומר מקודשת וחכ"א "אינה מקודשת כדאמר רבה בר רב שילא כשרבו הניח לו תפילין הכא נמי כשרבו השיאו אשה ומי איכא מיד דלעבדיה לא מעבד ליה איסורא ואיהו עבד איסורא אמר ר"מ רב יצחק הכה כבאי עסקין דאמר לרבי צאי בו והתקדשי בו רבי מאיר סבר * יש בלשון הזה לשון שחרור ורבנן סברי אין בלשון הזה לשון שחרור א"ר יהושע בן לוי עבד שהניח תפילין בפני רבו יצא לחירות⁷ מיתבי לזה הימנו רבו או שעשאו רבו אפוטרופוס או שהניח תפילין בפני רבו או שרקא שלשה פסוקים בבבכ"נ בפני רבו ה"ל לא יצא לחירות אמר רבה בר רב רבי דימי א"ר יוחנן מי שאמר בשעת מיתתו פלונית שפחתי אל ישתעבדו בה לאחר מותי כופין את הירושים וכותבין לה גט ששחרור האמרו לפניו רבי אמי ורבי אסי רבי אי אתה מודה שגביה עבדים כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן ימי שאמנו בשעת מיתתו פלונית שפחתי קורת רוח עשתה לי יעשה לה קורת רוח כופין את הירושין ועושין לה קורת רוח מ"ט מצוה לקיים דברי המת * אמר אמימר המפקד עבדו אותו עבד אין לו תקנה מ"ט גופיה לא קני ליה איסורא הוא דאיכא גביה ואיסורא לא מצי מקני ליה א"ל רב אשי לאמימר והאמר עולא אמר רבי יוחנן * ורב הויא בר אבין אמר רב אחד זה ואחד זה יצא לחירות וצריך גט שחרור א"ל * צריך ואין לו תקנה איכא דאמרי אמר אמימר * המפקד עבדו ומת אותו העבד אין לו תקנה מאי מעמא גופיה לא קני ליה איסורא הוא דאיכא גביה ואיסורא לבריה לא מורית א"ל רב אשי לאמימר והא כי אתא רב דימי א"ר יוחנן דרב דימי מעותא היא א"ל מאי מעותא דלא אמרה בלשון שחרור הא אמרה בלשון שחרור הכי נמי א"ל אנא דרסק שמואל בר יהודה סבירא לי ההוא דשרקתא עבדי דאדורבן לעובד כוכבים כלו מרוותא בתרא אתו לקמיה דרבנא אמר להו זילו אחרו

אבני מרוותא קמאי ויכתבו לכו גיטא דחרותא
אמימר המפקד עבדו ומת אותו העבד אין
דימי סבירא לי אמרו ליה דרב דימי מעות
דלא אמרה בלשון שחרור הא אמרה בלשון ש
ההוא עבדא דבי תרי קם חד מינייהו ושחרר ל
רבנן ומפסדו רבי מניא * אול אקנייה לבנו ק
לקמיה דרב פפא שלח ליה * כאשר עשה כן
אנן קים לן בינוקא דמקרבא דעתיה לגבי

מ.

עין משפט
נר מצוה

קד א מ"י פ"ו הל"ב
 ענדים הלכה ט'
 טושי"ע יד"י ח"י ט"י
 ט"ו טשי"ח:
 קז ב ד מ"י טושי"ח
 ענדים הל"ב א' ט"ח
 ט"ח טושי"ע יד"י ט"ח
 ר"ק ט"ח טושי"ע וטושי"ע
 הל"ב ט"י ד ט"ח י'
 ק"ו הל"ב ט"ח פ"ו הל"ב
 ט"ח טושי"ע יד"י
 ק"ו מ"י ט"ח וטושי"ח
 וטושי"ע הלכה י' ט"ח
 ט"ח טושי"ע ט"ח
 [טושי"ע ח"ר"י ט"ח ר"ט
 ט"ח]:
 ק"ז מ"י ט"ח ט"ח
 ענדים הלכה י' ט"ח
 ט"ח טושי"ע יד"י ר"ק
 ט"ח ט"ח:
 ק"ח מ"י ט"ח פ"ו הל"ב
 ט"ח טושי"ע
 ט"ח ט"ח ט"ח

תוספות רי"ד

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones